

Descoperă
viață nouă
în Isus Hristos

de

John Keable

Acest scurt curs este o introducere sumară despre credința creștină. În cuprinsul său veți găsi următoarele lecții:

1. Există Dumnezeu?
2. La început
3. Ce este greșit cu lumea aceasta?
4. Cine este Isus Hristos?
5. Cum să devii creștin
6. Cum putem fi siguri?

Lecția 1

Există Dumnezeu?

„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Evrei 11:6

În căutarea unei dovezi

„Dacă Dumnezeu există într-adevăr, de ce nu demonstrează acest lucru odată pentru totdeauna?” De câte ori ai auzit pe oameni punând această întrebare?

Atunci când citim Biblia, vedem că existența lui Dumnezeu este admisă de la început: *„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”* (Geneza 1:1)

Biblia nu are misiunea de a demonstra existența lui Dumnezeu, ci pur și simplu o afirmă: *„cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este”* (Evrei 11:6).

Dintr-un anumit punct de vedere, putem spune că dacă s-ar putea demonstra odată pentru totdeauna, că Dumnezeu există, atunci El nu este Dumnezeu. Nu putem să îl demonstrăm pe Dumnezeu cu ajutorul instrumentelor științifice. El nu este detectat de radarele noastre și nu putem să intrăm în legătură cu El prin mijloace convenționale.

Totuși există anumite dovezi la care putem lua aminte și care ne indică spre Dumnezeu. Sunt cu siguranță multe, dar ne vom uita în mod special la trei dintre ele. În primul rând vom privi la dovada creației; apoi vom analiza motivele pentru care există bine și rău; în cele din urmă vom aminti experiențele personale ale celor care spun că L-au întâlnit personal pe Dumnezeu.

Dovada naturii

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmul 19:1)

Te-ai uitat vreodată la cerul înstelat într-o noapte senină? Câte stele vezi? Fiecare din ele este un soare ca soarele nostru; unele dintre ele au planete care orbitează în jurul lor, așa cum planeta noastră orbitează în jurul soarelui.

Planeta noastră este situată la 150.000.000 km distanță de Soare. Dacă ar fi doar câțiva kilometri mai aproape, am fi cu toții prăjiți de vii; dacă în schimb ar fi câțiva kilometri mai departe, am îngheța cu toții. Cert este că Pământul a fost așezat în poziția perfectă pentru ca viața de pe el să existe. De ce e așa? A fost doar accidental sau din noroc? Nu este mai ușor să credem că Pământul a fost așezat în această poziție cu un scop?

Apoi să privim la toate plantele, animalele și la noi înșine. Această imensitate de frumusețe a luat ființă din întâmplare?

Albert Einstein avea în biroul său un model în miniatură al sistemului solar, cu Soarele în centru și cu planetele cunoscute orbitând în jurul lui. Un motorăș electric făcea ca planetele să se miște în jurul Soarelui. Un vizitator al marelui om de știință a întrebat odată cine a construit acest model. „A, nimeni”, a răspuns Einstein, „s-a construit singur, din întâmplare.” „Asta e ridicol!” a exclamat vizitatorul. „Într-adevăr”, a venit răspunsul, „și cu cât mai ridicol este să crezi că universul întreg a luat ființă din întâmplare!”

Peste tot în jurul nostru există dovezi ale unei creații mărețe. Privește o frunză prin microscop sau examinează aripa unei păsări. Privește imagini cu ADN-ul nostru. Nu strigă toate aceste lucruri la noi pentru a ne spune că în spatele tuturor lucrurilor există un Mare Arhitect și un Mare Creator?

Romani 1:20 ne spune:

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și

dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”

Psalmul 14:1 și Psalmul 53:1 transmit același mesaj: „*Ne-bunul zice în inima lui: Nu este Dumnezeu!*”

Dovada conștiinței

Cum știm ce e bine și ce e rău? Cum știu că este rău săucid, să fur și să rănesc pe alți oameni?

Am o conștiință care îmi spune că aceste lucruri sunt rele. Tot ea îmi spune care sunt lucrurile bune. De ce se întâmplă așa? De unde a luat ființă?

Sfânta Scriptură ne spune despre Adam și Eva și despre pomul cunoștinței binelui și răului.

Majoritatea legilor după care cea mai mare parte a lumii trăiește le găsim în Biblie.

De ce este rău să ucizi? Dacă fiecare trăim și am luat ființă din întâmplare, de ce mai contează dacă trăiești sau mori?

Totuși contează, și tu știi asta. Știi în adâncul inimii tale că viața e sfântă. Știi când faci rău, chiar dacă tu însuți refuzi să recunoști aceasta.

Dumnezeu ți-a dat conștiința și aceasta este o altă dovadă a existenței Sale.

Dovada întâlnirilor personale

De două mii de ani, oamenii descoperă o viață nouă. De când a luat naștere Biserica, mulți oameni au aflat că doar în Isus Hristos găsesc răspunsuri pentru viața lor. „*Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.*” (Faptele Apostolilor 2:47) Acest lucru se întâmplă și azi.

Poate spui: „Dacă Dumnezeu mi s-ar arăta, aș crede”. Dum-

nezeu însă nu procedează așa. Tu trebuie mai întâi să-ți pui încrederea în El. Mai uită-te odată la versetul din Evrei 11:6: „*[Dumnezeu] răsplătește pe cei ce-L caută.*”

Siguranța vine întotdeauna în urma credinței. În felul acesta lucrează Dumnezeu. Cei care vor să Îl asculte vor vedea că, credința lor este bazată pe ceva real.

Dumnezeu este prea mare pentru a fi demonstrat. Așa cum am spus, un dumnezeu care ar putea fi demonstrat, nu merită a fi demonstrat. Când suntem gata să ne încredem în El vom primi siguranța unei credințe bine ancorate.

Lecția 2

La început

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Geneza 1:1

A existat o vreme în care aceste cuvinte au fost acceptate și crezute fără întrebări. Nimeni nu avea vreo îndoială despre originea noastră sau motivul pentru care existăm.

În ultimii aproximativ două sute de ani, oamenii au făcut tot ce au putut pentru a găsi o alternativă la relatarea biblică despre creație.

Una dintre cele mai populare idei este cea a evoluției, care deși este acceptat de majoritatea oamenilor de știință ca fiind doar o teorie, este predată în multe școli ca fiind o realitate.

Ideea principală este că, cu milioane de ani în urmă, au apărut din întâmplare primele forme simple de viață, din niște substanțe fără viață. Teoria continuă spunând că, de-a lungul milioane de ani, aceste forme simple de viață au evoluat gradual, devenind de o bogăție și varietate ca cea pe care o vedem azi în jurul nostru iar cea mai evoluată formă de viață fiind omul.

Dacă această teorie este corectă și noi existăm doar din pură întâmplare, atunci viața pe pământ nu are un scop real.

Cât de probabil e ca viața să fi apărut doar din întâmplare? Dacă ar fi să așezăm un cimpanzeu în fața tastaturii unui calculator, șansele ca el să creeze toate operele lui Shakespeare sunt mai mari decât șansele ca viața, așa cum o știm noi, să apară din întâmplare.

Privind lucrurile în mod logic, teoria evoluționistă este cu totul irațională.

Cine sunt eu?

Să ne întoarcem la versetul biblic de la începutul lecției.

Autorul cărții Geneza a pornit de la premiza credinței în Dumnezeu. Nu încearcă să argumenteze sau să dovedească existența Sa. Implicația acestui fapt este clară: creația aduce toate dovezile necesare pentru a dovedi că Dumnezeu există.

În versetul 31 din Geneza capitolul 1, ni se spune că atunci când Dumnezeu S-a uitat la creația Sa, a spus că toate erau „foarte bune”. A fost mulțumit cu ce făcuse. Cine ar fi fost mulțumit dacă ar fi fost doar un accident cosmic?

În Psalmul 8:6-8 vedem încă un detaliu al creației lui Dumnezeu și încă un argument împotriva evoluției. Evoluționiștii spun că omul nu este diferit de animale; dar în aceste versete citim ceva cu totul diferit: Dumnezeu l-a făcut pe om să fie stăpân peste creația Sa, să o păzească și să o îngrijească.

Trebuie să recunoaștem faptul că nu ne-am făcut datoria de a îngriji lumea pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Dar dacă totul este doar un accident, cui îi mai pasă?

Mai multe dovezi despre faptul că suntem făpturi speciale putem găsi în cartea Iov, în capitolul 33 versetul 4: „*Duhul lui Dumnezeu m-a făcut, și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.*”

În relatarea Genezei despre creație, Dumnezeu a suflat peste om suflare de viață și el a devenit o ființă vie. În concluzie, Biblia spune că omul este diferit de toate celelalte făpturi din univers, pentru că doar omul a primit suflarea de viață a lui Dumnezeu. Oamenii sunt singurele făpturi care pot relaționa cu Dumnezeu și care pot avea o legătură personală cu El.

Dacă ne întoarcem la cartea Psalmilor și ne uităm la Psalmul 139:13-16, găsim acolo lucruri minunate scrise despre Dumnezeu și relația Lui cu fiecare dintre noi. Psalmistul spune că Dumnezeu te cunoștea chiar ÎNAINTE să te naști. Cât de minunat este acest lucru?

Dragostea este răspunsul

Cea mai mare dovadă că suntem speciali este găsită în conceptul de dragoste. Unul dintre cei care au scris Noul Testament, pe nume Ioan, a scris câteva scrisori și una dintre cele patru Evanghelii. În prima sa scrisoare (1 Ioan) în capitolul 4 versetul 7, el ne spune: „*Dragostea este de la Dumnezeu*”. În următorul verset continuă și spune chiar mai mult: „*Dumnezeu ESTE dragoste*.”

Datorită dragostei imense a lui Dumnezeu pentru noi, El a trimis pe Singurul Lui Fiu în această lume, ca jertfă pentru păcatele noastre (1 Ioan 4:10).

Ne întoarcem din nou la cartea Psalmilor! De această dată la Psalmul 63:3, unde autorul spune că bunătatea (ntr: în engleză, dragostea) lui Dumnezeu este mai prețioasă decât viața însăși.

Viața cu un scop

Conform Bibliei, Dumnezeu are un plan pentru fiecare dintre noi. În Evanghelia după Ioan 10:10, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, spune aceste cuvinte: „*Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug*.”

Motivul pentru care te-ai născut a fost să Îl cunoști pe Dumnezeu și să te bucuri de planul Său pentru viața ta.

Vestitul evanghelist Billy Graham a spus odată: „Așa cum fiecare planetă are orbita sa bine stabilită ... așa Dumnezeu are un plan pentru viața ta. Mi-ar fi extrem de greu să cred că Dumnezeul infinit ar proiecta o traiectorie pentru fiecare corp ceresc, pentru fiecare stea pe cer, pentru fiecare planetă dar și-ar lăsa apoi, cununa creației Sale, omul, să bătâie în întunericul unei lumi fără sens.”

Așa că, întrebarea care se pune acum este: vrei să primești viața și scopul pe care Dumnezeu dorește să ți le dea?

Lecția 3

Ce este greșit cu lumea aceasta?

„Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”
Romani 3:23

După cum am văzut în prima lecție, Dumnezeu a creat lumea și a făcut-o perfectă. Privește noaptea cerul senin sau admiră un apus frumos. Privește o grădină bine întreținută sau mergi în munții Carpați. Nu îți va lua prea mult timp pentru a fi de acord că Dumnezeu a făcut o treabă excelentă.

Dar stai puțin, nu am spus de o lume perfectă? Ce facem cu lucrurile rele din această lume? Lucruri precum boala, foametea, crimele, suferința. De ce există ele? Ce s-a întâmplat cu „lumea perfectă” a lui Dumnezeu?

Biblia dă răspuns la aceste întrebări într-un cuvânt: PĂCAT.

Atunci când Dumnezeu a creat pe om, i-a dat voință liberă, adică omul a fost capabil să aleagă în ce direcție vrea să apuce. Dumnezeu a spus clar că, pentru a menține această lume perfectă, oamenii trebuiau să facă lucrurile așa cum Dumnezeu a spus. În schimb, am ales să facem ce vrem noi și astfel să ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu. De atunci încolo am pornit pe calea aleasă de noi înșine.

Ce este păcatul?

În cuvinte simple, păcatul este tendința pe care o avem în noi de a face rău. Chiar și atunci când știm ce ar trebui să facem, există ceva în noi care ne trage în direcția opusă.

În cartea Romani, capitolul 7, versetele 18-19, apostolul Pavel spune că nu este nimic bun în el. El descrie apoi lupta care există înăuntrul lui și anume că atunci când dorește să facă

un lucru bun, nu poate să-l facă. În schimb, se găsește făcând lucrurile greșite și pe care le urăște.

Versetul de la începutul lecției ne spune că toți oamenii au această problemă. „TOTI au păcătuit”. Aici sunt inclus și eu și ești inclus și tu.

Cu aproximativ cinci sute de ani înainte de nașterea lui Hristos, un prooroc numit Isaia s-a luptat și el cu problema păcatului: *„Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui.”* (Isaia 53:6)

Acesta este păcatul: omul care alege să meargă pe calea aleasă de el însuși, în loc să meargă pe calea lui Dumnezeu. Problema este că, calea noastră sfârșește rău întotdeauna. Gândește-te spre exemplu la o mașină cu defecțiuni la direcție. Tragi de volan într-o parte dar mașina o ia în partea cealaltă. Dacă nu repari problema, o să sfârșești prin a te răni pe tine însuși și foarte probabil și pe altcineva!

Însă păcatul nu înseamnă doar a face lucrurile care nu sunt corecte. Și cealaltă parte este aplicabilă: în Iacov 4:17 citim aceste cuvinte: *„cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat.”*

Ai avut vreodată sentimentul că trebuie să ajuți pe cineva, dar nu ai făcut aceasta? Conform versetului din Iacov și acest lucru este păcat.

Atunci când încălcăm legile țării în care trăim numim acest lucru „delict” sau „infracțiune”, dar când călcăm legea lui Dumnezeu, se numește „păcat”. Lucruri precum lenea, lăcomia sau pofta nu sunt fapte penale, dar sunt păcate, pentru că ele sunt contrare Legii lui Dumnezeu. De fapt, în 1 Ioan 3:4 putem citi *„păcatul este fărădelege”*.

Faptele penale au legătură cu ceea ce facem, dar păcatul are de-a face cu ceea ce facem, spunem și gândim!

De ce este păcatul atât de groaznic?

Dacă ai fi întrebat care este cea mai importantă poruncă din Lege, dintre cele 10 porunci, care crezi că ar fi aceasta?

În Evanghelia după Marcu, în capitolul 12, versetul 30, Domnul Isus răspunde la această întrebare: „*Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta.*” Cu alte cuvinte, El a spus că trebuie să Îl iubim pe Dumnezeu cu tot ce avem și cu tot ce suntem! Apoi a continuat cu a doua poruncă importantă în versetul 31: „*Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.*”

Cunoști pe cineva care a reușit să respecte aceste porunci? Eu nu! Ai reușit TU să le respecti și să le păzești? Eu unul, NU!

Motivul pentru care păcatul este atât de groaznic este că noi devenim robiți de el. În Evanghelia lui Ioan 8:34, Isus a spus: „*oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.*”

Dacă așezi o broască într-un vas cu apă clocotită, va sări afară foarte curând. Dar dacă așezi aceeași broască într-un vas cu apă rece și încălzești apa treptat, broasca nu va observa schimbarea de temperatură și va ajunge să moară în apă clocotită. Sună foarte groaznic, nu-i așa? Dar acesta este modul în care lucrează și păcatul: el nu izbește ochiul ci se strecoară încetul cu încetul.

Cea mai mare problemă a păcatului este că el ne separă de Dumnezeu care ne-a creat. Isaia 59:2 ne spune că păcatele noastre ne ascund fața lui Dumnezeu; cu alte cuvinte, păcatele sunt ca un nor gros care acoperă în întregime strălucirea razelor dragostei lui Dumnezeu.

Însă păcatul nu este doar o problemă pentru prezent. În Apocalipsa capitolul 20, versetele 11-15 ne spune că vine o zi în care cu toții vom sta în fața Scaunului de Judecată al lui Dumnezeu. Iar în Romani 6:23 citim că „*plata păcatului este moartea.*”

Aici nu vorbim doar de moartea trupului, ci despre moartea veșnică, care ne separă pentru totdeauna de Dumnezeu. Biblia o numește Iad.

Poate simți că ești o persoană destul de bună, dar dacă păcătuiești doar de trei ori pe zi, aceasta înseamnă 21 de păcate pe săptămână. Adică mai mult de o mie de păcate pe an și mai mult de 70.000 într-o viață!

Imaginează-ți cum ai putea merge la tribunal cu 70.000 de antecedente penale!

Din fericire, Dumnezeu are un mod de a rezolva problema păcatului.

Lecția 4

Cine este Isus Hristos?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Ioan 3:16

Isus a întrebat pe ucenicii Săi: *„Cine zic oamenii că sunt Eu?”* (Matei 16:13)

Ucenicii au zis că unii oameni credeau despre Isus că este un prooroc din vechime, alții spuneau că este proorocul Ilie iar alții Ioan Botezătorul.

Isus a mai întrebat din nou pe ucenici: *„Dar voi, le-a zis El, cine ziceți că sunt?”* (Matei 16:15)

El s-a născut în Palestina acum aproape două mii de ani. A fost fiul unei tinere fete dintr-o zonă rurală. La vârsta de 30 de ani, a început o lucrare uimitoare de învățătură și predicare. A vindecat pe cei bolnavi, a dat vedere orbilor și chiar a înviat pe cei morți!

Aceste lucruri au ținut aproximativ trei ani, după care liderii religioși ai vremii au aranjat să fie arestat și executat de către romani.

Totuși, influența Sa continuă să crească. Creștinii știu că Isus a înviat și că este în viață și azi.

Un învățat pe nume Phillips Brooks a spus: „Sunt departe de a greși când spun că toate armatele care au mărsăluit vreodată, toate flotele care au fost construite, toate parlamentele care au fost la putere și toți împărații care au domnit vreodată, toți aceștia laolaltă, nu au influențat viața omului pe pământ așa cum a făcut-o această singură viață.”

Cine este Isus?

Deci, cine este Isus Hristos? Multe cărți au fost scrise despre El, dar cele mai exacte informații le găsim în Biblie.

Patru oameni au relatat viața lui Isus. Matei și Ioan au fost cu Isus; Marcu și Luca au scris informațiile pe care le-au adunat despre El. Toate aceste relatări sunt incluse în Biblie - le numim Evangheliile.

Luca ne dezvăluie detalii despre evenimentele care au precedat nașterea lui Isus. În capitolul 1:35, un înger anunță că, copilul pe care Maria îl va purta se va numi „Fiul lui Dumnezeu”.

Mai târziu în Evanghelia lui Luca citim o relatare despre botezul lui Isus (capitolul 3:21-22). Cu acea împrejurare s-a auzit o voce din ceruri care a spus: *„Tu ești Fiul Meu preaiubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!”*

În Luca 4:41 chiar și demonii au recunoscut că Isus este Fiul lui Dumnezeu!

Creștinii cred că Isus a fost dintotdeauna Fiul lui Dumnezeu. Înainte să se nască în familia Sa pământească, El a trăit cu Tatăl, în slava din ceruri.

Apostolul Pavel, în scrisoarea sa către Coloseni, spune multe despre cine este Isus; în capitolul 1, versetul 16 citim că Isus a creat toate lucrurile și că toate lucrurile au fost făcute prin El și pentru El. Iar în versetul 19 din același capitol citim că toată slava lui Dumnezeu Însuși locuiește în Domnul Isus.

Apoi avem mărturia lui Isus despre Sine Însuși: în Ioan 14:9 El a spus ucenicilor Săi: *„Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.”*

Deci Isus Hristos este Dumnezeuul veșnic, în chip de om. Fiind Dumnezeu, El a avut puterea să vindece pe bolnavi, să scoată afară demonii, să liniștească o mare furtunoasă, să ierte păcatele și să vorbească cu asemenea înțelepciune încât cei ce-L ascultau rămâneau uimiți. Fiind om, a știut ce înseamnă să-ți

fie foame, sete sau să fii obosit. A râs și a plâns. A fost în totul ca și noi, în toate domeniile - mai puțin unul...

În Evrei 4:15 ni se spune că Isus a fost ispitit în toate felurile, ca și noi, dar a fost diferit de noi prin faptul că nu a făcut niciodată rău. De fapt, textul ne spune că „a fost fără păcat”. A fost sfânt în întregime; nu a fost nimic în El care să-L facă să păcătuiască. A fost om, așa cum Dumnezeu a intenționat să fie un om adevărat. Pe scurt, a fost perfect.

De ce a trebuit Isus să moară?

În ciuda faptului că a fost desăvârșit, Isus a murit de moartea unui tâlhar de rând. Mulți oameni cred că acest lucru a fost o greșeală groaznică însă Biblia spune cu totul altceva. Vorbind unei mulțimi de oameni, în ziua Rusaliilor, Petru a spus că moartea lui Isus a fost *„după știința mai dinainte a lui Dumnezeu”* (Fapte 2:23).

Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu doar că știa că acest lucru se va întâmpla, ci El a aranjat lucrurile în felul acesta!

Isus Hristos Însuși a știut ce urma să se întâmple. În Marcu 8:31 El le-a spus ucenicilor exact cum avea să moară. Când Petru, prietenul Său, a încercat să-I vorbească și să-L facă să se răzgândească, Domnul Isus a spus că acest lucru era în planul lui Dumnezeu.

Pe lângă faptul că Domnul Isus a știut că va muri, El a spus de asemenea că face aceasta de bună voie. În Ioan 10:17-18, Isus a spus *„[Eu] Îmi dau viața ... Nimeni nu Mi-o ia cu sila”*.

De ce? Răspunsul este: Isus a primit moartea pe care fiecare dintre noi o merităm.

Petru, în prima sa scrisoare, în capitolul 2:24 ne spune că atunci când Isus a fost pe cruce, a purtat păcatele noastre: *„prin rănilor Lui ați fost vindecați.”*

Fiind pe cruce, este ca și când ar fi spus: „Este doar vina Mea!” Toată mânia și ura lui Dumnezeu față de păcat a fost

răsfrântă asupra Domnului Isus Hristos. El a fost pedepsit pentru păcatul întregii lumi - păcatul din trecut, prezent și viitor. În Matei 27:46, Isus a strigat: *„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”*.

Priveliștea aceea a păcatului - păcatul tău și al meu - a fost atât de groaznică pentru Dumnezeu încât El a întors spatele propriului Său Fiu.

Gândește-te câteva momente la aceasta. Isus a primit pedeapsa pe care noi o merităm; a fost despărțit de Dumnezeu pentru ca tu și cu mine să putem fi aduși înapoi la El. A trecut prin iad, ca noi să nu trebuiască vreodată să mergem acolo!

2 Corinteni 5:21 spune *„Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi.”*

În Romani 5:8 citim *„Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”*

Toate acestea s-au întâmplat pentru că Dumnezeu ne iubește! Moartea Domnului Isus a făcut posibilă iertarea păcatelor noastre de către Dumnezeu, ca noi să primim o viață cu totul nouă! Dumnezeu vrea să facă din tine și din mine oameni asemeni lui Isus!

Isus trăiește!

După trei zile după ce Isus a murit, urmașii Săi au descoperit că mormântul era gol. La început s-a crezut că cineva furase trupul Lui. Dar adevărul a ieșit curând la iveală, și acest adevăr a fost atât de uimitor încât a schimbat întreaga lume!

Apostolul Pavel, scriind corintenilor, vorbește despre ceea ce s-a întâmplat: *„Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; [că] a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi”* (1 Corinteni 15:3-4). Apoi continuă și spune că mai mult de cinci sute de martori L-au văzut pe Isus în viață! (versetul 6). În cartea Faptele Apostolilor 1:3 ni se spune că Isus le-a

adus multe dovezi ale faptului că este viu!

Lord Darling, șeful justiției britanice în trecut, vorbind despre dovezile despre învierea lui Isus a spus: „Asupra celui mai însemnat lucru nu ni se cere să avem credință. În favoarea acestui adevăr de necontestat există dovezi coplesitoare ... încât nici un juriu inteligent din lume nu ar putea să eșueze în a da verdictul corect: învierea este adevărată”.

Faptele Apostolilor 2:32-33 ne spune că acum Isus este înălțat la dreapta lui Dumnezeu.

Azi, Domnul Isus Hristos oferă o nouă șansă, o viață nouă și un viitor minunat tuturor celor ce vor crede în El și Îl ascultă.

„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17)

Dumnezeu nu este interesat să peticească vechea ta viață. El nu este interesat ca tu să întorci o pagină nouă în viața ta. Nu este nici măcar interesat ca tu să devii un om religios! Prin Isus, El dorește să-ți dea o viață cu totul nouă, să te facă o persoană nouă!

Oricine ai fi, orice ai făcut cu viața ta până acum, Dumnezeu dorește să o schimbe pentru a fi așa cum El a plănuit-o - punând viața Sa și puterea Sa în tine.

Ioan 3:7 spune: *„Trebuie să vă nașteți din nou.”*

Lecția 5

Cum să devii creștin

„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

2 Corinteni 5:17

Unde am ajuns până acum? Am constatat că Dumnezeu a creat o lume minunată și a dat viață tuturor. Problema este că păcatul a intrat în lume, corupând-o și a stricat viața noastră.

Dumnezeu a trimis pe singurul Său Fiu în lume, ca să moară și să învieze, pentru a rezolva problema păcatului. Prin Isus putem avea păcatele iertate, putem avea o viață nouă și un viitor extraordinar.

În lumea de azi există o părere răspândită conform căreia există mai multe moduri de a ajunge la Dumnezeu. „Nu contează ceea ce crezi, în final tot vei fi mântuit.” Sună foarte bine și foarte convenabil - problema e că acest lucru este greșit!

Conform Bibliei, există doar o singură cale către Dumnezeu. *„Isus i-a zis: «Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.»* (Ioan 14:6)

Aceste cuvinte sunt susținute și de Petru care vorbește conducătorilor Iudei din Ierusalim: *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”* (Fapte 4:12)

Pentru cei care cred că pot ajunge la Dumnezeu prin propriile merite sau eforturi, prin trăirea unei vieți bune sau prin fapte de caritate, apostolul Pavel are aceste cuvinte: *„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”* (Efeseni 2:8-9).

Dacă dorim cu adevărat să cunoaștem viața nouă pe care o putem avea în Isus trebuie să facem două lucruri. La începutul lucrării Sale publice, Isus a propovăduit ascultătorilor Săi și

le-a spus: „*Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie*” (Marcu 1:15). Același mesaj e valabil și azi.

Pavel a avut un mesaj asemănător pe care îl predica în Faptele Apostolilor 20:21: „*vestesc ... pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.*”

Dacă dorești să fii iertat și să ai pace cu Dumnezeu, aceste două lucruri sunt vitale.

Ce înseamnă însă să „te pocăiești”? Înseamnă să îți recunoști păcatul și să te întorci de la el.

Trebuie să existe o schimbare a gândirii cu privire la modul tău de viață. Trebuie să recunoști că ai trăit într-un mod greșit și ai avut scopuri greșite. Ai trăit într-un mod care te conduce departe de Dumnezeu.

Trebuie de asemenea să existe și o schimbare a inimii. Mulți oameni sunt gata să recunoască faptul că sunt păcătoși dar foarte puțini simt vreo vină pentru păcatele lor. Ei nu văd păcatul așa cum îl vede Dumnezeu. Ei nu realizează că păcatul lor a adus moartea Fiului lui Dumnezeu.

Nu este de ajuns doar să-I spui lui Dumnezeu „îmi pare rău” - trebuie chiar să trăiești lucrul acesta. Aceasta înseamnă pocăința.

Ni se dă o promisiune minunată în 1 Ioan 1:9: „*Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.*”

Trebuie să existe și o schimbare în direcția vieții noastre. Trebuie să dorești, cu ajutorul lui Dumnezeu, să te întorci de la orice știi că este rău. Aceasta s-ar putea să însemne un obicei pe care îl ai, o prietenie sau un hobby. S-ar putea să însemne să renunți la un anumit loc, la o carte sau la o revistă. S-ar putea să însemne să renunți la resentimente sau gânduri rele despre o persoană.

Adevărata pocăință va aduce o schimbare în comportamentul nostru. În Matei 3:8, Ioan Botezătorul avertizează pe cei ce îl ascultau: „*Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.*”

În Fapte 17:30 Pavel avertizează că: „*[Dumnezeu] poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască.*”

Al doilea pas în primirea noii vieți este credința în Isus. Aceasta înseamnă mai mult decât a crede cine este Isus; Iacov ne spune că și dracii cred cine este Isus (Iacov 2:19). Credința pe care demonii o au nu-i va mântui - ea nu are efect asupra modului lor de viață.

Un om a trecut odată peste o frânghie întinsă, conducând o roabă. A trecut peste funia întinsă deasupra unei cascade, înainte și înapoi. S-au adunat acolo câțiva oameni care îl priveau, uimiți de abilitatea sa și de simțul de echilibru pe care îl avea. După ce s-a întors de pe frânghie, omul a întrebat mulțimea: „Cine crede că pot trece din nou cu roaba peste frânghie?” Un mare număr de mâini s-a ridicat. „Bun!” a spus omul, „dar cine vrea să se urce în roabă?”

Această mică povestire ilustrează ideea unei credințe reale. Nu ai putea spune că ai încredere cu adevărat în omul care trece frânghia cu roaba până nu ești gata să stai în roabă. În același mod, nu poți spune că te încrezi cu adevărat în Isus până nu îți predai inima și viața în mâna Lui.

Înseamnă să-I permiți lui Isus să preia controlul fiecărei părți din viața ta: timpul tău, banii tăi, prietenii tale, familia și viitorul tău.

Viața creștină nu este ușoară; s-ar putea să ai tot felul de probleme. Nu toți cei cu care vei vorbi vor fi încântați de decizia ta de a-L urma pe Isus. Totuși, Domnul Isus promite că va fi întotdeauna cu tine (Matei 28:20) - va face ca viața să merite a fi trăită.

În Ioan 6:47 Domnul Isus promite că toți cei ce cred în El primesc viața veșnică! Înseamnă că viața lui Dumnezeu e în tine! Fără aceasta, este imposibil să trăiești viața de creștin, dar cu Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință!

Lecția 6

Cum putem fi siguri?

„Nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea.”

2 Timotei 1:12

Mulți oameni speră că păcatele lor sunt iertate. Ei speră că vor merge în rai într-o zi, dar nu sunt tocmai siguri; chiar și creștinii care au venit la Domnul de mulți ani pot să aibă îndoieli despre siguranța acestor lucruri.

Putem fi foarte, foarte siguri?

Promisiunea lui Dumnezeu

Apostolul Ioan a scris în primul secol, atunci când oamenii aveau aceleași îndoieli pe care le avem și noi azi.

Citește 1 Ioan 5:11-12.

Aici găsim patru afirmații clare:

1. Dumnezeu ne-a dat viața veșnică.
2. Această viață se găsește în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
3. Oricine „are” pe Fiul, are viața veșnică.
4. Oricine nu „are” pe Fiul, nu are viața veșnică.

Deci întrebarea este: cum știu dacă „am” pe Fiul lui Dumnezeu?

Ții minte când ți-ai dat întreaga viață și inimă Domnului Isus? S-ar putea să nu ții minte data sau ora exactă, dar dacă știi că a existat un moment când ți-ai luat acest angajament față de El, atunci, în termenii Bibliei, tu „ai” pe Fiul lui Dumnezeu. Ai viața veșnică.

Citește în Evanghelia după Ioan 6:37. Isus face o promisiune specială: oricine vine la El nu va fi izgonit afară.

Dacă Isus este Dumnezeu, înseamnă că întotdeauna Își va ține promisiunile. Dacă te-ai încrezut în Isus Hristos, El Și-a dat cuvântul că vei fi acceptat.

Acum citește Ioan 1:12. Aici este un lucru minunat. Celor care L-au primit pe Isus li s-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu. Atunci când ai crezut în Isus ai devenit membru în familia lui Dumnezeu!

Sunt mii de promisiuni în Biblie pentru cei care se încred în Isus. Să privim la încă una din Ioan 6:47; din nou, Isus promite că cei ce cred în El au viața veșnică.

Viața veșnică

Pentru mulți oameni, ideea vieții veșnice înseamnă să mergi în rai după ce mori. Acest lucru este corect, dar mai sunt atâtea lucruri legate de aceasta. De fapt, viața veșnică nu se referă atât de mult la cât de multă este, ci la cât de bună! Este un fel nou de viață, cu un înțeles și un scop. Totul începe din momentul în care îți predai inima și viața Domnului Isus. Este de fapt viața lui Dumnezeu care vine în tine și face toate lucrurile noi.

2 Corinteni 5:17 spune: *„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”*

Poate nu te vei simți diferit, dar gândește-te la schimbările care au avut loc. Probabil că vei experimenta vreunul din aceste lucruri: o pace interioară, o dragoste pentru Dumnezeu, o înțelegere despre ce înseamnă păcatul. Vei descoperi că dorești să te rogi; poate vei experimenta bucurie, de care nu ai avut parte până acum. Probabil că te vei bucura de biruință asupra păcatului, de dorința de a citi Biblia, de sentimentul că ești iertat.

Duhul Sfânt

Dincolo de promisiunile lui Dumnezeu și de viața veșnică, Dumnezeu ne-a dat un ajutor foarte special. Acesta este Duhul Sfânt. El nu este o influență sau doar o sursă de putere, ci o persoană reală, exact ca și Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Dumnezeu Duhul Sfânt vine să locuiască în fiecare persoană care crede în Isus.

Citește Romani 8:15-16; aici aflăm că Duhul Sfânt este cel care ne asigură că suntem copiii lui Dumnezeu. Prin El, putem să Îl numim pe Dumnezeu Tatăl nostru. Biblia folosește cuvântul „Ava” care mai exact înseamnă „tătic”. Atunci când vii la Isus găsești cel mai bun Tată din univers!

Atunci când îți dai inima și viața Domnului Isus, Duhul Sfânt va pune adânc în inima ta siguranța că ești unul din copiii lui Dumnezeu, membru în familia lui Dumnezeu!

Ce urmează?

Oferta lui Dumnezeu pentru mântuire este deschisă pentru oricine. Unul dintre cele mai bine cunoscute versete din Biblie este Ioan 3:16: „***Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.***”

Dacă încă nu L-ai rugat pe Domnul Isus să fie Mântuitorul tău, **acum** este momentul potrivit. Trebuie doar să te rogi Lui. Iată o rugăciune pe care o poți folosi: „*Doamne Isuse, nu sunt perfect. Am făcut multe lucruri rele. Mulțumesc pentru că datorită dragostei Tale, ai murit și ai înviat pentru ca să plătești prețul pentru păcatele mele. Te invit în viața mea chiar acum. Te rog să îmi ierți păcatele și să mă ajuți ca de acum să trăiesc pentru Tine.*”

Dacă te-ai rugat această rugăciune sau dacă ai întrebări, te rugăm să ne contactezi la adresa de mai jos. Ne-am bucura să ne scrii și vom răspunde cât mai repede cu putință.

Email: emaus@evangelic.ro

Dumnezeu să vă binecuvinteze!